

Maleren og hans model

Han: - Som kunstner må man virke i synd og i forfald
og male på et koldt og usselt hummer

Hun: - Fra hånden og i munden, trofast følger han sit kald
og lever af de riges tabte krummer

Hun: - Når mennesker skal males er det ikke altid let
med pensel at få udtrykt glæden, sorgen

Han: - Forleden har jeg malet så livagtigt et portræt
at skægget sku' barberes væk hver morgen

Han: - Men helst så vil bruge kun på kvinder mit geni
jeg har det som den kendte maler Goya

Hun: - At male smukke kvinder er det bedste alibi
når bare man vil ha' modellens tøj a'

Begge: Ja kunsten er en gave, som er for himlen sendt
hvor liv bli'r skabt påny og svær at fatte

Han: - Og jeg kan lig' frem mærke penslen sprutte af talent

Hun: - Ja han er dygtig til at gå og klatte

Han: - Du ta'r vist fejl min pige, se palettens farveklang
en harmoni i fuldendt smuk balance

Hun: - Jeg tror at det bli'r svært for dig at spille Don Juan
så længe at du kun har en nuance

Hun: - Men verden vil bedrages og især den kloge mand
der tror han er talentfuld og så vittig
Men andre mænd kan andet og mere end du kan
og spilder ikke tiden med graffiti

Han: - Nej vi har mere check på store liniers perspektiv
og hænger ikke fast i petitesser

Hun: - Han ordner hele verden, hør hvor sødt han er naiv
har ingen sans for livets små finesser

Begge: Men uden mænd og kvinder var der ikke kamp og strid
så stivned' muskler, arme, ben og hænder
som gibsafstøbning af en svunden og urolig tid
På Thorvaldsens Museum så vi ender

Hun: - Nej kvinden er så følsom og så åben en person
for hende syntes ingen veje spærred'

Han: - Hun skifter sin kulør så let som en kamæleon
er svær at sætte på det hvide lærred

Han: - Og farven falmer hurtigt efter ungdoms favre vår
og malingen får skrammer med sin alder
En kvinde gør sig bedst, når man kan skjule hendes år
i modlys og når skumringstimen falder

Begge: Men uden mænd og kvinder var der ikke kamp og strid...

